

**Gelecek
bir hayalet
olarak
peşimizde.**

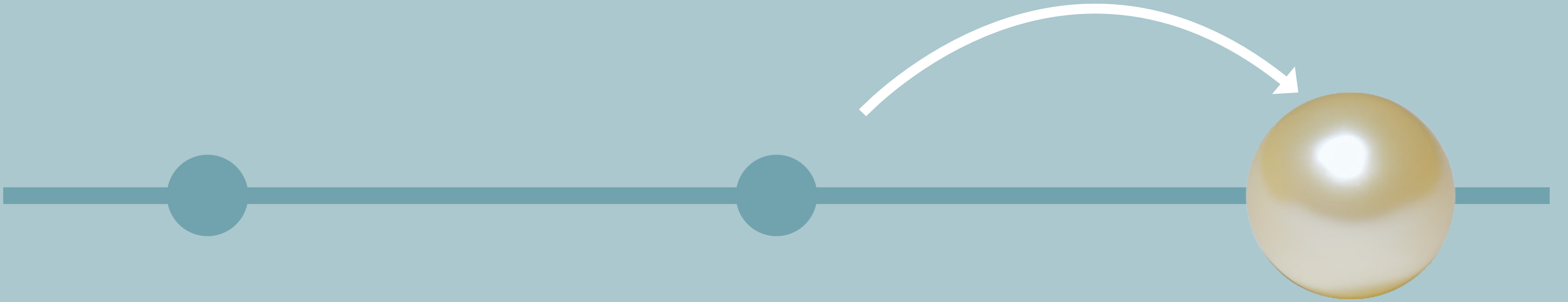
Özgürleştirici vaad incisi:

geçmiş

şimdi

gelecek

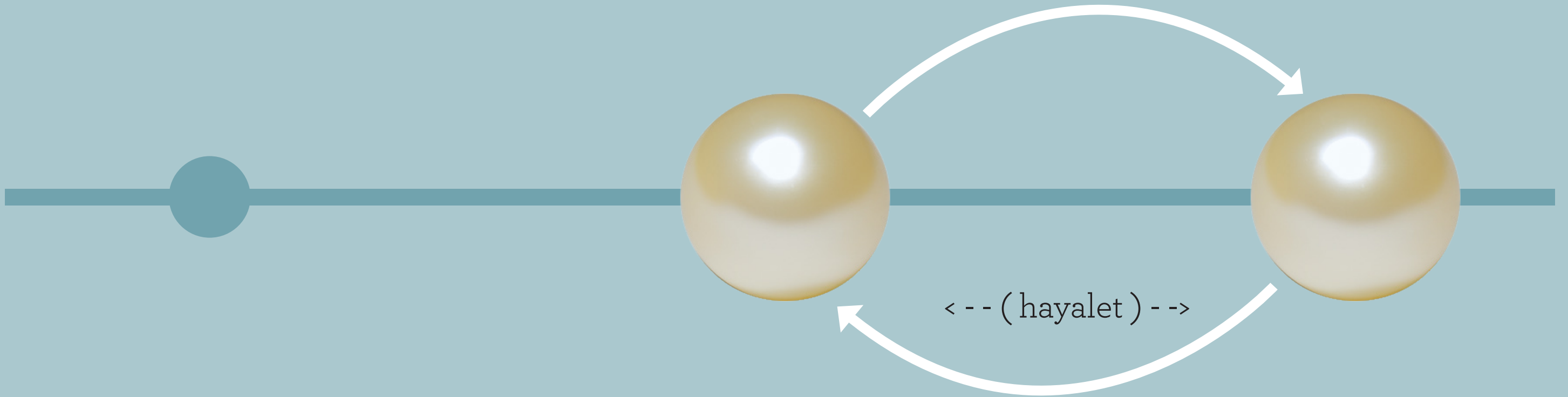

Virtüel potansiyeli belirle.
Gelecekte bir inci yarat.

geçmiş

şimdi

gelecek

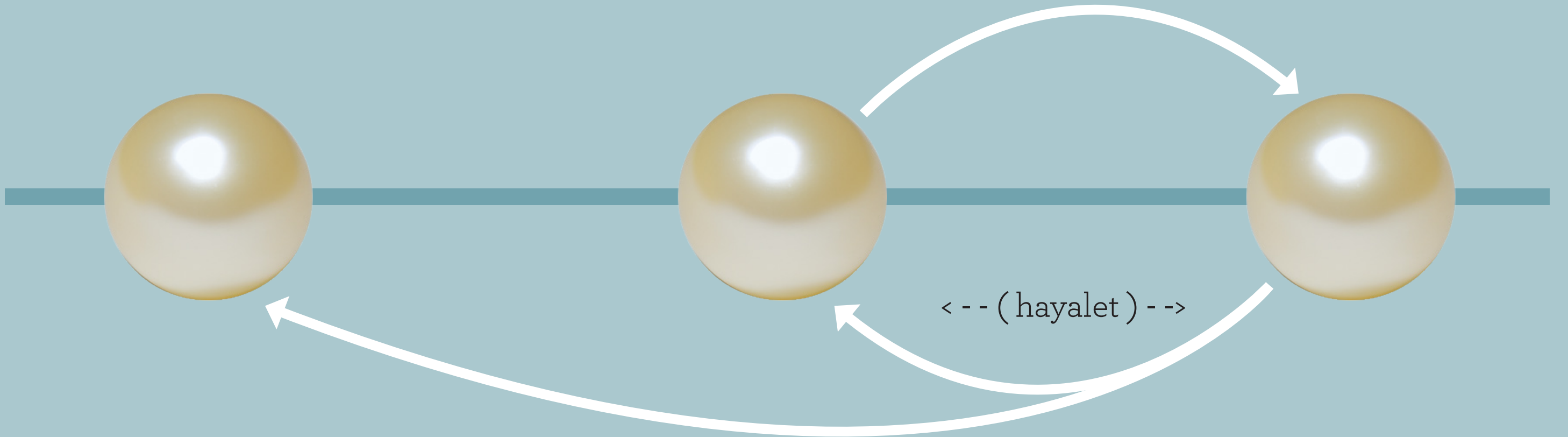

Geleceğin dönüşü ile
şimdiyi kavra.

geçmiş

şimdi

gelecek

Geçmişi dönüştür.
Bir karşı hafıza yarat.

Geleceğin
bir hayalet olarak
dönüşü:

Róisín Murphy

(1973-...)

Róisín Murphy

Róisín Murphy

olumsallık:

Mümkün olan bir şey; Avrupa dillerinde Latince kökenli contingentia, "olasılık". Modal mantık ve ontolojide kullanılan felsefi bir terimdir. Bir sıfat olarak olumsal, var olan, ancak olması da, olmaması da olanaklı olan bir varlığın taşıdığı bir özelliktir.

karşı tarih

Bu yeni anlamına göre tarih, geçmişin olumsallıklarını geleceğin zorunluluklarına dönüştüren şeydir. Karşı tarih, zorunluluğu, olmuş olanda ve olanda değil, gelecekte olacak olanda ve olması gerekende görür.

Karşı tarihin perspektifinden geçmiş, mutabık kalınması gereken verili bir şey değil, kendisi için belirlenmiş şartları yerine getirene kadar biçimlendirilmesi ve dönüştürülmesi, yorumlanması ve yeniden yorumlanması gereken bir şeydir.

—Vanessa Lemm, Nietzsche'nin Hayvanları, s.189, Gram Yayınları

VANESSA LEMM

(1950-...)

“Sartre’in çalışmasında benliğin gelecek tasarımı, şimdiyi anlamak için “geri dönme” ihtiyacı duyulan “temel”dir. Her iki yazar için de bu, şimdiye anlam veren geleceğin dönüşüdür (hayalet). Başka bir ifadeyle, şimdi yalnızca kendi (olanaklı) gelecek tasarımının ışığı altında anlamlıdır. Bu Sartre’a göre bir insan ya da bir yazarın kendi ötesindeki bir ufuk çizgisini takip etmeksizin bir insan ya da yazar olamayacağını açıklar. İnsan, kendisinin ötesinde tasarımlanması sayesinde, beklenmedik olanın, öngörülemez olanın merkezi olarak ya da Nietzscheci bir ifadeyle mucize olarak düşünölmelidir.”

—Nietzsche’nin Hayvanları, Vanessa Lemm, “Sartre ve Nietzsche’de Ölüm Sonrası” başlıklı bölümden, s.100, Gram Yayınları

VANESSA LEMM

Karşı tarih, insan hayvanının yaratıcılığını geçmiş üzerine pek tarihsel bir perspektifin kısıtlamalarından özgürleştirir. İnsan hayvanının kendi yaşam kuvvetlerini ahlaki ve rasyonel olmaktan ziyade yaratıcı ve sanatsal olarak deneyimlemesine imkan verir. Karşı tarihte hafıza ve unutma, geçmiş yaşamın korunmasından ziyade gelecek yaşama yatırım yapan kuvvetler haline gelir. Hafıza ve unutma, zorunlu ve doğru ya da örnek alınmayı ve takdir edilmeyi hak eden şey olarak kökene dönüş olan geçmişin savunucuları değildir. Aksine, geçmiş erteleme, başlangıcın yeniden başlamasının sonsuz sayıdaki biçimine işaret ederler. Karşı tarih gerçekte, doğası gereği devrimcidir. Karşı tarih, insan hayvanını olmuş olana değil, gelecek olana doğru yönlendirdiği ölçüde geçmiş ihlal eder.

—Vanessa Lemm, Nietzsche'nin Hayvanları, s.189-190 , Gram Yayınları

Sonuç olarak geçmişe karşı suç işleyen adaletsiz karşı tarih, telafi edilemezdir: Karşı tarih her zaman, özünde şiddet ve kıyıcı kuvvet olarak yaşamın hizmetinde eyler ve yalnızca kendi büyümesine ilgi duyar. Her başlamanın yeni bir başlangıç olduğu ve her başlamanın kendi başlangıcına dönebildiği tek tuhaf “tesellidir”. Böylece tarih, her başlamanın kendi başlangıcını, yani başka bir gelecek başlangıcıyla alt üst edilmesinin olanağını ilan ettiği devrim hareketine sonsuzca açık hale gelir.

—Vanessa Lemm, Nietzsche'nin Hayvanları, s.190 , Gram Yayınları

VANESSA LEMM

Tarih üç bakımdan canlı olana aittir:

eyleyen ve çaba gösteren olarak [**anıtsal tarih**]

koruyan ve saygı duyan olarak [**antikacı tarih**]

acı çeken ve kurtuluşu arayan olarak [**eleştirel tarih**]

VANESSA LEMM

**“İki şeyi zihnimizden
söküp atmalıyız:
Gelecekte çekeceğimiz
acının korkusunu ve
geçmişte çektiğimiz
acının hatırasını.”
—Seneca**